

Ca un copil...

Emaanastasia

Ca un copil...

Mă rătăcesc într-un glas de copil
unde şuieră tăcerea în gară
ca să plece să culeagă roadele timpului meu nesfârşit ...
Îmi pun la uscat clipa
şi nu las vântul să o bată cu palma privirii,
dar aprind soarele cu focul inimii
şi îi strâng lumina în piept
ca să mă conducă în cerurile pline cu înger.

Mamă! - Ca un copil mă urc pe colţul lunii şi iată!
Aştept alte Căi Lactee ca să le sărut ramurile inimii,
dar Luceafărul serii, priveşte la mine cu jind!
Învăţă-mă, învaţă-mă
să pironesc dumnezeirea în cuvinte, ca să strig:
Cunună cu mine drumul infinitului
şi lasă reper o stea
că m-am rătăcit în neantul de vise
unde s-au prins de braţ Universurile.